

Wanda Sieradzka (1941 - 2011)

Wanda Bogumiła Sieradzka z domu **Kruczkowska** urodziła się na Kresach we wsi Obydów, (powiat kamionecki, dawne województwo tarnopolskie) jako trzecie dziecko Karola Kruczkowskiego i Stefanii z domu Kromer. Ojciec Karol ukończył filozofię na Uniwersytecie Lwowskim im. Jana Kazimierza, uczestnik I wojny światowej, walczył w obronie Lwowa (1919 roku), żołnierz wojny polsko – bolszewickiej (1919-1920 roku). Matka Stefania – nauczycielka. Kruczkowscy byli patriotyczną rodziną i w takim duchu wzrastały ich dzieci.

W. Sieradzka ukończyła szkołę podstawową i średnią w Rzeszowie, natomiast studia rozpoczęła we Wrocławiu – od tego momentu związała swoje życie z tym miastem. W roku 1965 skończyła celująco Wydział Prawa i Administracji Uniwersytetu Wrocławskiego. W tym okresie była laureatem konkursów krasomówczych. Po ukończeniu studiów rozpoczyna pracę w Zakładzie Ubezpieczeń Społecznych. Była jednym z wybitniejszych znawców problematyki związanej z zasiłkami społecznymi. W roku 1969 wyszła za mąż za Lecha Jerzego Sieradzkiego z małżeństwa tego urodził syn Bartosz Maciej - politolog, publicysta, przedsiębiorca.

Wanda Sieradzka była współzałożycielem Solidarności w ZUS, zaangażowana w działalność opozycyjną i pomoc represjonowanym.

Fascynowały ją wielkie polskie postaci historyczne – ludzie, którzy dobrowolnie lub z wielkim bohaterstwem przyjęli śmierć i cierpienie: ojciec Kolbe, ks. Popiełuszko, generał A. E. Fieldorf – Nil, rotmistrz W. Pilecki.

W latach 2001 – 2010 wydała kilka tomików poezji: *Nieuporządkowane*, *Nieuporządkowane II*, *Otwarty Zamknięty*, *Otwarty Zamknięty II*, *A życie toczy się dalej* oraz *Krzyż Umiłowany* (jest to ostatni etap twórczości Wandy, tomik – poświęcony osobom cierpiącym na chorobę nowotworową).

Zajmowała się także publicystyką historyczną, pisała do "Naszego Dziennika" oraz polonijnej "Gazety" w Toronto.

Wieczory poetyckie, gdzie W. Sieradzka deklamowała swoje wiersze, były organizowane w Lozannie, Warszawie, Gdańsku, Lublinie, Krakowie, w kościołach i klasztorach. Jednak miejscem, które było dla niej szczególnie było Klub Muzyki i Literatury we Wrocławiu. Spotkania w Klubie zawsze posiadały oprawę muzyczną. W trakcie spotkań towarzyszyli jej wybitni kompozytorzy i pianiści t.j. prof. Włodzimierz Obidowicz, Andrzej Bień, Tadeusz Leśniakowski, a także soliści opery wrocławskiej, w szczególności prof. Danuta Paziuk – Zipser.

Życie

Umęczyło mnie to życie

Miłość bez wzajemności –

To ja się tobą zachwygam:

Krokusem wiosennym

I jesieni kolorem

Ty traktujesz mnie jak pomoc drogową

Bez której trudno się obejść

Poklepiesz po ramieniu

Wciśniesz dodatkowy grosz
I rzucisz jakiś komplement -
Umęczyło mnie to życie
Ach kocham je niezmiennie od lat
To ono ma mnie dość
Cóż! Miłość
Miłość bez wzajemności.

Wiersz pochodzi ze zbioru wierszy pt. „A życie toczy się dalej”, Wrocław 2007, s. 43